

SÂMBĂTA LUI LAZĂR ÎN BETANIA

Sâmbătă, 11/24 aprilie 2021, Sâmbăta lui Lazăr, potrivit Triodului, s-a prăznuit de către Patriarhie, în Mănăstirea Sfintelor Marta și Maria din Betania, pomenirea învierii de către Domnul a prietenului Său Lazăr, cel mort de patru zile.

În această zi întreaga Biserică și în special cea din Ierusalim pomeneste, potrivit relatării Evanghelistului Ioan, cum Domnul, venind din pustie în Betania, a fost primit de către surorile lui Lazăr, Marta și Maria, a mers la mormântul lui și l-a înviat, spunându-i: „Lazăre, vino afară!” (Ioan 11, 43).

Acest fapt care „încredințează cu privire la Învierea cea de obște” s-a prăznuit prin Vecernia săvârșită de preotul slujitor al Mănăstirii, Arhimandritul Epifanie, iar în ziua praznicului dimineața prin Sfânta Liturghie condusă de Preafericitul Părinte al nostru Teofil Patriarhul Ierusalimului împreună cu care au slujit Înaltpreasfințitul Mitropolit Isihie al Capitoliei, Înaltpreasfințitul Arhiepiscop Aristarh al Constantinei, Înaltpreasfințitul Mitropolit Ioachim al Elenupolei, Ieromonahi Aghiotafiți, preoți arabi și preoți din alte Biserici Ortodoxe. Răspunsurile la strană au fost date de Arhimandritul Evsevie și domnul Vasilios Goțopulos. La slujbă au participat Consulul General al Greciei la Ierusalim domnul Evangelos Vliora și un număr mic de credincioși dar nu și pelerini, deoarece aceștia nu pot veni datorită măsurilor cu privire la virusul covid-19.

La Chinonicul Sfintei Liturghii, Preafericirea Sa a rostit această cuvântare:

„Și Iisus i-a zis: Eu sunt Învierea și Viața; cel ce crede în Mine chiar dacă va muri va trăi. Și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri în veac. Crezi tu aceasta? Zis-a Lui: Da,

Doamne, eu am crezut că Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, Care a venit în lume” (Ioan 11, 25-27).

Iubiți frați în Hristos,

Credincioși Creștini,

Plinind zilele de suflet folositoare ale Marelui Post, ne-am adunat astăzi, cu darul Sfântului Duh, în străvechea și împărăteasca cetate a Betaniei, patria lui Lazăr, ca să prăznuim învierea lui din morți de către Prietenul Său, Mântuitorul nostru Iisus Hristos.

Acest fapt, adică învierea din morți a lui Lazăr, a relatat-o amănunțit Sfântul Ioan Evanghelistul. Și aceasta pentru a arăta că Hristos era Fiul lui Dumnezeu și Dumnezeu, că a înviat și că există înviere a morților. „Eu sunt Învierea și Viața; cel ce crede în Mine chiar dacă va muri va trăi. Și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri în veac” (Ioan 11, 25-26), spune Domnul.

Tâlcuind aceste cuvinte ale Domnului, Sfântul Chiril al Alexandriei spune: „Rod și răsplată a credinței în Hristos este viața veșnică și acesta nu se poate face sufletului omenesc în alt fel, căci, dacă toți înviem prin Hristos, aceasta este viața adevărată – a trăi veșnic în fericire”.

Iar Iisus, auzind că Lazăr era bolnav, a spus surorilor lui, Marta și Maria: „Această boală nu este spre moarte, ci pentru slava lui Dumnezeu, ca, prin ea, Fiul lui Dumnezeu să Se slăvească” (Ioan 11, 3). „Iisus a mers la mormânt. Și era o peșteră și o piatră era așezată pe ea. (...) Și, zicând acestea, a strigat cu glas mare: Lazăre, vino afară! Și a ieșit mortul, fiind legat la picioare și la mâini cu fâșii de pânză și fața lui era înfășurată cu mahramă” (Ioan 11, 38; 11, 43-44).

Acestea le-a făcut Iisus înaintea Apostolilor Lui, ca să-i aducă la credința în Învierea Lui din morți și ca să îi pregătească dinainte, după cum spune și imnograful: „Doamne,

glasul Tău a stricat împărățiile iadului și cuvântul puterii Tale a ridicat din mormânt pe cel mort de patru zile și s-a făcut Lazăr început al mântuitoarei învieri celei de a doua". Și în alt loc: „Doamne, vrând să încredințezi pe ucenicii Tăi de Învierea Ta cea din morți, ai venit la mormântul lui Lazăr și, strigându-l Tu, iadul s-a prădat și a slobozit pe mortul cel de patru zile care a strigat Ție: Bine ești cuvântat, Doamne, slavă Ție”.

În timpul vieții sale pământești, Hristos a făcut semne și minuni, precum învierea fiicei mai-marelui sinagogii, Iair (Cf. Marcu 5, 22-43) și învierea unicului fiu al văduvei din Nain (Cf. Luca 7, 11-17), și aceasta pentru a se arăta slava lui Iisus Hristos și taina ascunsă din veac a dumnezeieștii Iconomii cea lucrată în Hristos Însuși.

Învierea cea de a patra zi a lui Lazăr în cetatea biblică Betania cu puțin înainte de Răstignirea lui Hristos nu a fost doar o minune prin care s-a arătat slava Fiului și Cuvântului lui Dumnezeu, dar și „început al mântuitoarei învieri celei de a doua”, adică al învierii de obște în persoana lui Iisus Hristos Dumnezeu și Om, ca răspuns la întrebarea ucenicilor Lui: „Iată”, spune Petru, „noi am lăsat toate și Ți-am urmat Ție. Cu noi oare ce va fi? Iar Iisus le-a zis: Adevărat zic vouă că voi ce Mi-ați urmat Mie, la înnoirea lumii, când Fiul Omului va ședea pe tronul slavei Sale, veți ședea și voi pe douăsprezece tronuri, judecând cele douăsprezece seminții ale lui Israel” (Matei 19, 27-28).

Potrivit lui Eftimie Zigavinos, Hristos numește „înviere de a doua” învierea din morți ca „aducere la viață din nou”, adică a doua naștere și plăsmuire din nou și înnoire a creației. „Cât pentru noi, cetatea noastră este în ceruri, de unde și așteptăm Mântuitor, pe Domnul Iisus Hristos, Care va schimba la înfățișare trupul smereniei noastre ca să fie asemenea trupului slavei Sale ” (Filipeni 3, 20-21), propovăduiește dumnezeiescul Pavel.

Iată, deci, iubiții mei frați, de ce învierea din morți cea de a patra zi a lui Lazăr constituie „început mântuitor al învierii celei de obște a Dumnezeuului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos”.

Iar Învierea lui Hristos nu se referă numai la biruința asupra morții, a stricăciunii și a păcatului, ci și la ziua și ceasul judecății, potrivit mărturiei Sfântului Ioan Evanghelistul: „Vine ceasul în care toți cei din morminte vor auzi glasul Lui și vor ieși cei ce au făcut cele bune spre învierea vieții, iar cei ce au făcut cele rele spre învierea osândirii” (Ioan 5, 28-29).

Iar noi, iubiții mei frați, plinind postul cel folositor sufletului și apropiindu-ne de Sfânta Săptămână a Patimilor și a Învierii celei de a treia zi a Domnului nostru Iisus Hristos, împreună cu imnograful să zicem: „Pentru rugăciunile lui Lazăr, ale Martei și ale Mariei, învrednicește-ne pe noi să ne facem văzători ai Crucii și ai Patimii Tale, Doamne, și ai luminatei și împărătesei zilelor, Învierii Tale, Iubitorule de oameni”.

La mulți ani și Paște binecuvântat!

După Sfânta Liturghie, a urmat procesiunea, condusă de Înaltpreasfințitul Mitropolit al Elenupolei Ioachim, până la mormântul lui Lazăr, unde s-a citit pericopa evanghelică de la Ioan despre învierea lui Lazăr.

În continuare, Sinodia arhierescă a vizitat consiliul municipal al Betaniei. Preacuvioasa Stareță Eupraxia a primit Sinodia patriarhală la Stăreție unde le-a oferit masa.

Din partea Secretariatului General

